

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς· **2** καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. **3** Ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν. Καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἦ πεπληρωμένη.

5 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. **6** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιούμεν τὴν ἀλήθειαν. **7** Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. **8** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. **9** Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάριση ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. **10** Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιούμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν.

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ

Μάρτυρες τοῦ Λόγου ἀπὸ προσωπικὴ ἀντίληψι

1 Γι' αὐτὸ ποὺ ἦταν ἐξ ἀρχῆς, γι' αὐτὸ ποὺ ἀκούσαμε, γι' αὐτὸ ποὺ εἶδαμε μὲ τὰ μάτια μας, γι' αὐτὸ ποὺ ἀπολαύσαμε σὰν ἔκπαγλο θέαμα καὶ τὰ χέρια μας ψηλάφησαν, γιὰ τὸ Λόγο, ποὺ εἶναι ἡ ζωὴ, γι' αὐτὸ σὰς κηρύττουμε. **2** Ἡ δὲ ζωὴ φανερώθηκε, καὶ εἶδαμε καὶ βεβαιώνουμε ὡς μάρτυρες καὶ ἀναγγέλλουμε τὴ ζωὴ τὴν αἰώνια, ποὺ ἦταν μαζί μὲ τὸν Πατέρα καὶ φανερώθηκε σὲ μᾶς. **3** Αὐτὸ ποὺ εἶδαμε καὶ ἀκούσαμε ἀναγγέλλουμε σὲ σᾶς, γιὰ νὰ ἔχετε καὶ σεῖς κοινωνία, ὅπως ἐμεῖς. Ἡ δική μας δὲ κοινωνία εἶναι μὲ τὸν Πατέρα καὶ μὲ τὸν Υἱὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Καὶ σᾶς γράφουμε αὐτά, γιὰ νὰ εἶναι ἡ χαρὰ μας πλήρης.

Ὁ Θεὸς φῶς, ἐμεῖς ἁμαρτωλοί, τὸ αἶμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς καθαρίζει

5 Αὐτὸς δὲ εἶναι ὁ λόγος, ποὺ ἀκούσαμε ἀπ' αὐτόν καὶ ἀναγγέλλουμε σὲ σᾶς, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι φῶς καὶ τίποτε τὸ σκοτεινὸ δὲν ὑπάρχει σ' αὐτόν. **6** Ἐὰν ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι βρισκόμαστε σὲ κοινωνία μαζί του, ἐνῶ περιπατοῦμε στὸ σκοτάδι, ψευδόμεθα καὶ δὲν ἀσκοῦμε τὴν ἀρετὴ. **7** Ἀλλ' ἐὰν περιπατοῦμε στὸ φῶς, ὅπως αὐτὸς εἶναι στὸ φῶς, ἔχομεν κοινωνία μεταξύ μας (ὁ Θεὸς καὶ ἐμεῖς), καὶ τὸ αἶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Υἱοῦ του, μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτία. **8** Ἐὰν ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι δὲν ἔχομε ἁμαρτία, αὐταπατώμεθα, καὶ ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει σὲ μᾶς. **9** Ἐὰν ὁμολογοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας, εἶναι εὐσπλαγχνὸς καὶ φιλάνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς συγχωρήσῃ τὶς ἁμαρτίες καὶ νὰ μᾶς καθάριση ἀπὸ κάθε κακό. **10** Ἐὰν ἰσχυρισθοῦμε, ὅτι δὲν ἔχομε ἁμαρτήσῃ, τὸν κάνουμε ψεύτη, καὶ ὁ λόγος του δὲν ἔχει θέσι σὲ μᾶς.

2 Τεκνία μου, ταῦτα γράφω ὑμῖν ἵνα μὴ ἀμάρτητε. Καὶ ἐάν τις ἀμάρτη, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον. **2** Καὶ αὐτὸς ἰλασμός ἐστι περὶ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ ὅλου τοῦ κόσμου.

3 Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐγνώκαμεν αὐτόν, ἐὰν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **4** Ὁ λέγων, ἔγνωκα αὐτόν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ μὴ τηρῶν, ψεύστης ἐστί, καὶ ἐν τούτῳ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν. **5** Ὁς δ' ἂν τηρῇ αὐτοῦ τὸν λόγον, ἀληθῶς ἐν τούτῳ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ τετελείωται. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ ἐσμεν. **6** Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν.

7 Ἀδελφοί, οὐκ ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ἀλλ' ἐντολὴν παλαιάν, ἣν εἶχετε ἀπ' ἀρχῆς. Ἡ ἐντολὴ ἡ παλαιὰ ἐστὶν ὁ λόγος ὃν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς. **8** Πάλιν ἐντολὴν καινὴν γράφω ὑμῖν, ὃ ἐστὶν ἀληθὲς ἐν αὐτῷ καὶ ἐν ὑμῖν, ὅτι ἡ σκοτία παράγεται καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν ἤδη φαίνει.

9 Ὁ λέγων ἐν τῷ φωτὶ εἶναι, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῶν, ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι. **10** Ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει, καὶ σκάνδαλον ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. **11** Ὁ δὲ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστί καὶ ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖ, καὶ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπάγει, ὅτι ἡ σκοτία ἐτύφλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

2 Παιδάκια μου, αὐτὰ σᾶς γράφω γιὰ νὰ μὴν ἀμαρτήσετε. Ἀλλὰ καὶ ἂν κανεὶς ἀμαρτήσῃ, ἔχομε συνήγορο πρὸς τὸν Πατέρα, τὸν Ἰησοῦ Χριστὸν τὸν εὐσπλαγχο. **2** Αὐτὸς δὲ εἶναι ἐξιλαστήριο θῦμα γιὰ τὶς ἀμαρτίες μας. Ὅχι δὲ μόνο γιὰ τὶς δικές μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλου τοῦ κόσμου.

Γνώρισε τὸ Χριστὸ ὁ τηρητὴς τῶν ἐντολῶν του

3 Ἀπ' αὐτὸ δὲ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸν γνωρίσαμε (τὸν ἀγαπήσαμε), ἐὰν δηλαδὴ τηροῦμε τὶς ἐντολές του. **4** Ὅποιος λέγει, «τὸν γνώρισα» («τὸν ἀγάπησα»), ἀλλὰ δὲν τηρεῖ τὶς ἐντολές του, εἶναι ψεύτης, καὶ σ' αὐτόν ἡ ἀλήθεια δὲν ὑπάρχει. **5** Ἀλλὰ σ' ὅποιον τηρεῖ τὸ λόγο του, ὅπως σ' αὐτόν ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεὸ ἔχει βρεῖ ἐφαρμογή. Ἀπ' αὐτὸ δυνάμεθα νὰ ἔχωμε τὴ βεβαιότητα, ὅτι εἴμεθα σ' αὐτόν. **6** Ὅποιος λέγει, ὅτι μένει σ' αὐτόν, ὀφείλει, ὅπως ἐκεῖνος ἔζησε, ἔτσι καὶ αὐτὸς νὰ ζῇ.

Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία παλαιὰ ἄμα καὶ νέα

7 Ἀδελφοί, δὲν σᾶς γράφω καινούργια διδασκαλία, ἀλλὰ διδασκαλία παλαιά, ποὺ εἶχατε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἡ διδασκαλία ἡ παλαιὰ εἶναι τὸ κήρυγμα, ποὺ ἀκούσατε ἀπὸ τὴν ἀρχή. **8** Ἐν τούτοις ἡ διδασκαλία, ποὺ σᾶς γράφω, εἶναι καινούργια (ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία παραμένει πάντοτε καινούργια, σύγχρονη καὶ ἐφαρμοσίμη). Αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀληθὲς ἀπ' αὐτόν (τὸν Χριστὸ) καὶ ἀπὸ σᾶς (τοὺς πιστοὺς), ἀφοῦ τὸ σκοτάδι φεύγει, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸ ἤδη φωτίζει (ἀφοῦ δηλαδὴ μετὰ τὴ δύναμι τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πίστι τῶν χριστιανῶν ἡ πλάνη ὑποχωρεῖ καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπικρατεῖ).

Ἡ ἀγάπη φῶς, τὸ μῖσος σκότος

9 Ὅποιος λέγει, ὅτι εἶναι στὸ φῶς, ἀλλὰ μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του, ἕως τῶρα εἶναι στὸ σκοτάδι. **10** Ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸ του μένει στὸ φῶς, καὶ πρόσκομμα γι' αὐτόν δὲν ὑπάρχει (αὐτὸς δὲν σκοντάφτει καὶ δὲν πέφτει). **11** Ὅποιος ὅμως μισεῖ τὸν ἀδελφὸ του εἶναι στὸ σκοτάδι, καὶ περιπατεῖ στὸ σκοτάδι, καὶ δὲν ξέρει ποῦ πηγαίνει, διότι τὸ σκοτάδι τύφλωσε τὰ μάτια του.

12 Γράφω ὑμῖν, τεκνία, ὅτι ἀφέωνται ὑμῖν αἱ ἁμαρτίαι διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. **13** Γράφω ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Γράφω ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι νενικήκατε τὸν Πονηρόν. **14** Ἐγραψα ὑμῖν, παιδιά, ὅτι ἐγνώκατε τὸν Πατέρα. Ἐγραψα ὑμῖν, πατέρες, ὅτι ἐγνώκατε τὸν ἀπ' ἀρχῆς. Ἐγραψα ὑμῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐν ὑμῖν μένει καὶ νενικήκατε τὸν Πονηρόν.

15 Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ. **16** Ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ ἀλαζονεία τοῦ βίου, οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἐκ τοῦ κόσμου ἐστί. **17** Καὶ ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18 Παιδιά, ἐσχάτη ὥρα ἐστί, καὶ καθὼς ἠκούσατε ὅτι ὁ Ἄντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ γεγονάσιν. Ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστί. **19** Ἐξ ἡμῶν ἐξήλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν. Εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν. Ἄλλ' ἵνα φανερωθῶσιν ὅτι οὐκ εἰσι πάντες ἐξ ἡμῶν.

20 Καὶ ὑμεῖς χρῖσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ Ἁγίου, καὶ οἶδατε πάντα. **21** Οὐκ ἔγραψα ὑμῖν ὅτι οὐκ οἶδατε τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὅτι οἶδατε αὐτήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἔστι.

22 Τίς ἐστιν ὁ ψεύστης εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ὁ Χριστός; Οὗτός ἐστιν ὁ Ἄντίχριστος, ὁ ἀρνούμενος τὸν

12 Σᾶς γράφω, παιδάκια μου, ὅτι σᾶς ἔχουν συγχωρηθῆ οἱ ἁμαρτίες χάρι σι' ὄνομά του. **13** Σᾶς γράφω, πατέρες, ὅτι ἔχετε γνωρίσει ἐκεῖνον, πού ὑπάρχει ἐξ ἀρχῆς (Οἱ ἠλικιωμένοι γνωρίσατε τὸν πλεόν ἠλικιωμένο, τὸν Παλαιὸ τῶν ἡμερῶν). Σᾶς γράφω, νέοι μου, ὅτι ἔχετε νικήσει τὸν Πονηρό. **14** Σᾶς ἔγραψα¹, παιδάκια μου, ὅτι ἔχετε γνωρίσει τὸν Πατέρα. Σᾶς ἔγραψα¹, πατέρες, ὅτι ἔχετε γνωρίσει ἐκεῖνον, πού ἦταν ἐξ ἀρχῆς. Σᾶς ἔγραψα¹, νέοι μου, ὅτι εἴσθε ἰσχυροί, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μένει μέσα σας, καὶ ἔχετε νικήσει τὸν Πονηρό.

Ἡ κοσμικὴ ἀγάπη δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Πατέρα

15 Νὰ μὴν ἀγαπᾶτε τὸν κόσμο, μήτε τὰ πράγματα τοῦ κόσμου. Ἐὰν κανεὶς ἀγαπᾷ τὸν κόσμο, μέσα του δὲν ὑπάρχει ἡ ἀγάπη, πού θέλει ὁ Πατέρας. **16** Διότι κάθε τι πού ὑπάρχει στὸν κόσμο, ἡ ἐπιθυμία πού ἔχει ἡ σάρκα (ἡ φιληδονία), καὶ ἡ ἐπιθυμία πού ἔχουν τὰ μάτια (ἡ πλεονεξία), καὶ ἡ ἀλαζονικὴ ἐπιθυμία πού ἔχει ἡ ζωὴ (ἡ φιλοδοξία), δὲν εἶναι ἀπὸ τὸν Πατέρα, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμο. **17** Ὁ δὲ κόσμος παρέρχεται (παύει νὰ ἰσχύη), μαζὶ καὶ ἡ ἐπιθυμία του, ἐνῶ ἐκεῖνος, πού ἐκτελεῖ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἰσχύει αἰωνίως.

Ὁ Ἄντίχριστος, οἱ ἀντίχριστοι καὶ τὸ χρῖσμα ἀπὸ τὸ Χριστό

18 Παιδάκια μου, εἶναι ἔσχατος καιρός². Καὶ καθὼς ἀκούσατε, ὅτι ὁ Ἄντίχριστος ἔρχεται, καὶ τώρα πολλοὶ ἀντίχριστοι ἔχουν ἔλθει. Ἀπ' αὐτὸ καταλαβαίνουμε, ὅτι εἶναι ἔσχατος καιρός². **19** Ἀπὸ μᾶς βγήκαν, ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀπὸ μᾶς (δὲν ἦταν γνήσιοι χριστιανοί). Διότι, ἂν ἦταν ἀπὸ μᾶς, θὰ εἶχαν μείνει μαζὶ μὲ μᾶς. Ἄλλ' ἀποχωρίστηκαν ἀπὸ μᾶς, γιὰ νὰ γίνῃ φανερό, ὅτι δὲν εἶναι ὅλοι ἀπὸ μᾶς.

20 Ἄλλὰ σεῖς ἔχετε χρῖσμα (Πνεῦμα Ἅγιο) ἀπὸ τὸν Ἅγιο (τὸ Χριστό), καὶ γνωρίζετε ὅλα (τὰ ἀναγκαῖα γιὰ τὴ σωτηρία). **21** Δὲν σᾶς γράφω, ὅτι δὲν γνωρίζετε τὴν ἀλήθεια, ἀλλ' ὅτι τὴ γνωρίζετε, καὶ ὅτι κανένα ψεῦδος δὲν προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀλήθεια.

22 Ποιὸς εἶναι ὁ ψεύτης, παρὰ αὐτὸς πού ἔχει τὴν ἄρνησι, ὅτι ὁ Ἰησοῦς δὲν εἶναι ὁ Χριστός (ὁ Μεσσίας); Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἄντίχριστος, καὶ

1. Ἐπιστολικὸς ἀόριστος

2. Ἡ, κρίσιμος καιρός

Πατέρα και τὸν Υἱόν. **23** Πᾶς ὁ ἀρνούμενος τὸν Υἱὸν οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. **24** Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς ἐν ὑμῖν μενέτω. Ἐὰν ἐν ὑμῖν μείνη ὁ ἀπ' ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ ἐν τῷ Πατρὶ μενεῖτε. **25** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν αὐτὸς ἐπηγγείλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

26 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. **27** Καὶ ὑμεῖς τὸ χρῖσμα, ὃ ἐλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρειαν ἔχετε ἵνα τις διδάσκη ὑμᾶς. Ἄλλ' ὡς τὸ αὐτὸ χρῖσμα διδάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθὲς ἐστὶ καὶ οὐκ ἔστι ψεῦδος, καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς μενεῖτε ἐν αὐτῷ.

28 Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα, ὅταν φανερωθῆ, ἔχωμεν παρρησίαν καὶ μὴ αἰσχυνοῦμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. **29** Ἐὰν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός ἐστι, γινώσκετε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

3 Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ Πατὴρ ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν! Διὰ τοῦτο ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ὑμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. **2** Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα. Οἶδαμεν δὲ ὅτι, ἐὰν φανερωθῆ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα αὐτόν καθὼς ἐστὶ. **3** Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι.

4 Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ, καὶ ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. **5** Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἄρη, καὶ ἀμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. **6** Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων οὐχ ἀμαρτάνει. Πᾶς ὁ ἀμαρτάνων οὐχ ἑώρακεν αὐτόν οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν.

ἀρνεῖται τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό (αὐτὸς δηλαδὴ ἐνσαρκώνει τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀντιχρίστου). **23** Καθένας πού ἀρνεῖται τὸν Υἱό, οὔτε τὸν Πατέρα ἔχει. **24** Ἄλλ' αὐτό, πού σεῖς ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς, ἄς μείνη σὲ σᾶς. Ἄν μείνη σὲ σᾶς αὐτό, πού ἀκούσατε ἐξ ἀρχῆς, τότε καὶ σεῖς θὰ μείνετε στὸν Υἱὸ καὶ στὸν Πατέρα. **25** Αὐτὸ δὲ εἶναι ἐκεῖνο, πού αὐτὸς μᾶς ὑποσχέθηκε, ἡ αἰώνια ζωὴ.

26 Σᾶς ἔγραψα αὐτὰ ἐξ αἰτίας αὐτῶν, πού προσπαθοῦν νὰ σᾶς πλανήσουν. **27** Ἄλλὰ τὸ χρῖσμα (τὸ Ἅγιο Πνεῦμα), πού σεῖς λάβατε ἀπ' αὐτόν (τὸν Χριστό), μένει σὲ σᾶς, καὶ δὲν χρειάζεσθε νὰ σᾶς διδάσκη κάποιος. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ χρῖσμα, πού εἶναι πάντοτε τὸ αὐτὸ (ἀναλλοίωτο, ἀμετάβλητο), σᾶς διδάσκει γιὰ ὅλα, καὶ εἶναι ἀλήθεια καὶ δὲν εἶναι ψεῦδος, γι' αὐτό, ὅπως σᾶς δίδαξε, νὰ μείνετε σ' αὐτόν.

28 Ναὶ τώρα, παιδάκια μου, νὰ μένετε σ' αὐτόν, ὥστε, ὅταν φανερωθῆ, νὰ ἔχωμε παρρησία (θάρρος) καὶ νὰ μὴν αἰσχυνοῦμε ἐνώπιόν του κατὰ τὴν παρουσία του. **29** Ἀφοῦ ξέρετε, ὅτι εἶναι ἀγαθός, νὰ ξέρετε, ὅτι καθέννας, πού πράττει τὸ ἀγαθό, ἔχει γεννηθῆ ἀπ' αὐτόν.

Παιδιὰ τοῦ Θεοῦ!

3 Κοιτάξετε πόσο θαυμαστὴ καὶ μεγάλη ἀγάπη μᾶς ἔχει δώσει ὁ Πατέρας, ὥστε νὰ ὀνομασθοῦμε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ! Γι' αὐτὸ ὁ κόσμος δὲν μᾶς ἀναγνωρίζει, διότι δὲν γνώρισε ἐκεῖνον. **2** Ἀγαπητοί, τώρα εἴμεθα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἀκόμη δὲν φανερώθηκε τί θὰ εἴμεθα στὸ μέλλον. Γνωρίζουμε ὅμως ὅτι, ὅταν φανερωθῆ, θὰ εἴμεθα ὅμοιοι μ' αὐτόν, καὶ θὰ τὸν βλέπουμε ὅπως εἶναι. **3** Καθένας δέ, πού ἔχει αὐτὴ τὴν ἐλπίδα σ' αὐτόν, ἐξαγνίζει τὸν ἑαυτό του, ἔχοντας ὡς πρότυπο ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀγνός.

Τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν ἀμαρτία

4 Καθένας, ὁ ὁποῖος κάνει τὴν ἀμαρτία, κάνει καὶ τὴν ἀνομία, ἀφοῦ ἡ ἀμαρτία εἶναι ἡ ἀνομία (ἡ παράβασι δηλαδὴ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ). **5** Γνωρίζετε δέ, ὅτι ἐκεῖνος φανερώθηκε γιὰ ν' ἀφαιρέσῃ τὴν ἀμαρτίαν μας, καὶ ἀμαρτία σ' αὐτόν δὲν ὑπάρχει. **6** Καθένας, ὁ ὁποῖος μένει σ' αὐτόν, δὲν ἀμαρτάνει (δὲν θέλει τὴν ἀμαρτία καὶ δὲν τὴν κάνει σκοπὸ καὶ τρόπο ζωῆς καὶ ἔξι· ἂν δὲ ἀπὸ ἀδυναμία ἢ συναρπαγὴ πέσῃ σὲ ἀμαρτία, μετανοεῖ καὶ συντριβεται). Καθένας, ὁ ὁποῖος ἀμαρτάνει (δουλεῖε δηλαδὴ στὴν ἀμαρτία καταφρονώντας τὸ νόμο τοῦ Χριστοῦ), δὲν εἶδε (μὲ τὰ μάτια τῆς πίστεως) καὶ δὲν γνώρισε αὐτόν.

7 Τεκνία, μηδείς πλανάτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. 8 Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐστίν, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ Διαβόλου.

9 Πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἁμαρτίαν οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει. Καὶ οὐ δύναται ἁμαρτάνειν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. 10 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ τέκνα τοῦ Διαβόλου· Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 11 Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. 12 Οὐ καθὼς Κάιν ἐκ τοῦ Πονηροῦ ἦν καὶ ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Καὶ χάριν τίνος ἔσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια.

13 Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. 14 Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς. Ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ. 15 Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀνθρωποκτόνος ἐστί. Καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν ἑαυτῷ μένουσαν.

16 Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε. Καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. 17 Ὅς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ κόσμου καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; 18 Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ μηδὲ τῇ γλώσσει, ἀλλ' ἐν ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.

Πῶς διακρίνονται τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὰ παιδιὰ τοῦ Διαβόλου

7 Παιδάκια μου, ἄς μὴ σᾶς πλανᾷ κανεῖς. Ὅποιος πράττει τὸ ἀγαθόν, εἶναι ἀγαθός, ὅπως ἐκεῖνος εἶναι ἀγαθός. 8 Ὅποιος ἐπιμένει στὴν ἁμαρτία, εἶναι ἀπὸ τὸ Διάβολο (εἶναι παιδὶ τοῦ Διαβόλου), διότι ὁ Διάβολος εἶναι ὁ πρῶτος πὺ ἀμάρτησε (εἶναι ὁ πατέρας τῆς ἁμαρτίας καὶ τῶν ἀσεβῶν ἁμαρτωλῶν). Γι' αὐτὸ φανερώθηκε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ καταλύσῃ καὶ διαλύσῃ τὰ ἔργα τοῦ Διαβόλου.

9 Καθένας, ὁ ὁποῖος ἔχει γεννηθῆ ἀπ' τὸ Θεόν, δὲν ζῆ ζωὴ ἁμαρτίας, διότι ὁποῖος εἶναι τέκνο του μένει σ' αὐτόν. Ναί, ὅ,τι ἔχει γεννηθῆ ἀπ' τὸ Θεόν δὲν δύναται νὰ ζῆ ἁμαρτωλὴ ζωὴ. 10 Μ' αὐτὸ διακρίνονται τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ ἀπ' τὰ παιδιὰ τοῦ Διαβόλου: Καθένας, πὺ δὲν ἀσκεῖ τὴν ἀρετὴν, δὲν εἶναι ἀπ' τὸ Θεόν (δὲν εἶναι παιδὶ τοῦ Θεοῦ), μάλιστα αὐτός, πὺ δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν του. 11 Διότι αὕτη εἶναι ἡ παραγγελία, πὺ ἀκούσατε ἀπ' τὴν ἀρχήν, νὰ ἔχωμε ἀγάπην μεταξύ μας. 12 Νὰ μὴν εἴμεθα ὅπως ὁ Κάιν, ὁ ὁποῖος ἦταν ἀπὸ τὸν Πονηρὸν καὶ φόνευσε τὸν ἀδελφόν του. Καὶ γιατί τὸν φόνευσε; Διότι τὰ ἔργα του ἦταν πονηρὰ, ἐνῶ τοῦ ἀδελφοῦ του ἦταν ἀγαθὰ.

Μῖσος καὶ θάνατος, ἀγάπη καὶ ζωὴ αἰώνια

13 Μὴ φοβεῖσθε, ἀδελφοί μου, διότι ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ (μάλιστα θανασίμως). 14 Ἡμεῖς ξέρουμε, ὅτι ἀπ' τὸ θάνατο ἔχουμε μεταβῆ στὴ ζωὴν, διότι ἀγαποῦμε τοὺς ἀδελφούς. Ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν παραμένει στὸ θάνατο. 15 Καθένας, πὺ μισεῖ τὸν ἀδελφόν του, εἶναι ἀνθρωποκτόνος. Καὶ ξέρετε, ὅτι κάθε ἀνθρωποκτόνος δὲν ἔχει μέσα του ζωὴν αἰώνια.

Ἀγάπη μὲ ἔργα, μὲ θυσία

16 Ἀπ' αὐτὸ γνωρίσαμε τί εἶναι ἡ ἀγάπη, ἀπὸ τὸ ὅτι δηλαδὴ ἐκεῖνος γιὰ μᾶς θυσίασε τὴ ζωὴν του. Ἔτσι καὶ ἡμεῖς ὀφείλομε νὰ θυσιάζωμε τὴ ζωὴν μας γιὰ τοὺς ἀδελφούς. 17 Ἄλλ' ἂν κάποιος ἔχη τὰ πλούτη τοῦ κόσμου, καὶ βλέπῃ τὸν ἀδελφόν του νὰ ἔχη ἀνάγκη, καὶ κλείσῃ τὴν καρδιά του ἀπέναντί του, πῶς εἶναι δυνατό νὰ μένη μέσα του ἡ θεῖα ἀγάπη; 18 Παιδάκια μου, νὰ μὴν ἀγαποῦμε μὲ τὰ λόγια καὶ μὲ τὴ γλῶσσα, ἀλλ' ἔμπρακτα καὶ ἀληθινά.

“Όταν ή συνείδησι δέν μάς κατακρίνη

19 Καί έν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καί ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν 20 ὅ,τι ἐάν καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστίν ὁ Θεός τῆς καρδίας ἡμῶν καί γινώσκει πάντα. 21 Ἀγαπητοί, ἐάν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν, 22 καί ὁ ἐάν αἰτῶμεν λαμβάνομεν παρ’ αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν καί τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. 23 Καί αὕτη ἐστίν ἡ ἐντολή αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν. 24 Καί ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει καί αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καί ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν.

4 Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν, ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. 2 Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· Πᾶν πνεῦμα, ὁ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι. 3 Καί πᾶν πνεῦμα, ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι. Καί τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καί νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστίν ἤδη.

4 Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καί νενικήκατε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστίν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. 5 Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι καί ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. 6 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν ἀκούει ἡμῶν. Ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καί τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

19 Ἀπ’ αὐτὸ δὲ (ἀπὸ τὴν ἀγάπη δηλαδὴ) καταλαβαίνουμε, ὅτι εἴμεθα ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, καί θὰ καθησυχάσωμε ἐνώπιόν του τὶς συνειδήσεις μας 20 σ’ ὅ,τι θὰ μάς κατακρίνη ἡ συνείδησι, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ὑπεράνω τῆς συνειδήσεώς μας καί γνωρίζει τὰ πάντα. 21 Ἀγαπητοί, ἐάν ἡ συνείδησί μας δὲν μάς κατακρίνη, ἔχομε παρρησία (θάρρος) ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, 22 καί ὅ,τι ζητοῦμε λαμβάνουμε ἀπ’ αὐτόν, διότι τηροῦμε τὶς ἐντολές του καί κάνουμε τὰ ἀρεστὰ σ’ αὐτόν. 23 Κυρίως ἡ ἐντολή του εἶναι αὕτη, νὰ πιστεύσωμε στὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ του Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ν’ ἀγαποῦμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλο κατὰ τὴν ἔννοια ποὺ δίδαξε. 24 Οἱ δὲ τηρηταὶ τῶν ἐντολῶν του μένουν σ’ αὐτόν, καί αὐτὸς σ’ αὐτούς. Καί ἀπ’ αὐτὸ καταλαβαίνουμε, ὅτι μένει σὲ μάς, ἀπὸ τὸ Πνεῦμα ποὺ μάς ἔδωσε.

«Δοκιμάζετε τὰ πνεύματα»

4 Ἀγαπητοί, νὰ μὴ πιστεύετε σὲ κάθε πνεῦμα, ἀλλὰ νὰ ἐξετάζετε τὰ πνεύματα, γιὰ νὰ διαπιστώνετε ἂν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. Διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆτες (ψευδοδιδάσκαλοι) βγήκαν στὸν κόσμον. 2 Μ’ αὐτὸ ν’ ἀναγνωρίζετε τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ: Κάθε πνεῦμα, ποὺ ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχει ἔλθει μὲ σάρκα (ὡς ἄνθρωπος δηλαδὴ), εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. 3 Καί κάθε πνεῦμα, ποὺ δὲν ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἔχει ἔλθει μὲ σάρκα (ὡς ἄνθρωπος), δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. Καί τέτοιο πνεῦμα εἶναι ὁ Ἀντίχριστος, ποὺ ἀκούσατε ὅτι ἔρχεται, ἀλλὰ καί τώρα εἶναι ἤδη στὸν κόσμον (ἀφοῦ εἶναι στὸν κόσμον οἱ ψευδοπροφῆτες μὲ τὸ αἰρετικὸ καί ἀντίχριστο φρόνημα, οἱ μικρότεροι ἀντίχριστοι καί πρόδρομοι τοῦ μεγάλου Ἀντιχρίστου).

4 Σεῖς, παιδάκια μου, εἴσθε ἀπὸ τὸ Θεὸ καί ἔχετε νικήσει αὐτούς, διότι αὐτὸς (ὁ Θεός), ποὺ εἶναι σὲ σᾶς, εἶναι ἰσχυρότερος ἀπ’ αὐτόν (τὸν Σατανᾶ), ποὺ εἶναι στὸν κόσμον. 5 Αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τὸν κόσμον, γι’ αὐτὸ ὁμιλοῦν τὴ γλῶσσα τοῦ κόσμου καί ὁ κόσμος τοὺς ἀκούει. 6 Ἐμεῖς εἴμεθα ἀπὸ τὸ Θεό. Ὅποιος γνωρίζει τὸ Θεό, ἀκούει ἐμᾶς.

“Οποιος δὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν ἀκούει ἐμᾶς. Ἐπ’ αὐτὸ καταλαβαί-

7 Ἀγαπητοί, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. 8 Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. 9 Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον ἵνα ζήσωμεν δι’ αὐτοῦ. 10 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ’ ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἰλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. 11 Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 12 Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

13 Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. 14 Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. 15 Ὅς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. 16 Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

17 Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ’ ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι, καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. 18 Φόβος οὐκ ἔστιν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ’ ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ.

19 Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. 20 Ἐὰν τις εἴπῃ ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν ὃν ἐώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐχ ἐώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; 21 Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ’ αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

νομε τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης (τὸν ἄνθρω-

πο τῆς ἀληθείας καὶ τὸν ἄνθρωπο τῆς πλάνης).

5 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. **2** Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. **3** Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν.

Καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσιν. **4** Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν. **5** Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

6 Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς Χριστός. Οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. **7** Ὅτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι, **8** καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῆ¹, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. **9** Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνουμεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν. Ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. **10** Ὁ πιστεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν αὐτῷ. Ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ ψεύστην πεποίηκεν αὐτόν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ.

1. Τὸ τμήμα τῶν στίχ. 7-8 «ἐν τῷ οὐρανῷ... ἐν τῇ γῆ», τὸ λεγόμενον Κόμμα Ἰωάννου, θεωροῦμε γνήσιο. Γιὰ τὴ σχετικὴ ἐπιχειρηματολογία βλέπε τὸ ἡμέτερο ἔργο Ἑρμηνεῖα δυσκόλων χωρίων τῆς Γραφῆς, τόμ. γ', σελ. 527-538.

«Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν». «Καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν»

7 Ἀγαπητοί, ν' ἀγαποῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, διότι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. Καὶ ὅποιος ἔχει ἀγάπη, ἔχει γεννηθῆ ἀπὸ τὸ Θεό, καὶ γνωρίζει τὸ Θεό. **8** Ὅποιος δὲν ἔχει ἀγάπη, δὲν γνώρισε τὸ Θεό, διότι ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. **9** Μὲ τοῦτο ἐκδηλώθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς ἐμᾶς, μὲ τὸ ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸν Υἱό του τὸν μονογενῆ στὸν κόσμον, γιὰ νὰ κερδίσουμε δι' αὐτοῦ τὴ ζωὴ (τὴν αἰώνια ζωὴ). **10** Ἐδῶ εἶναι τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης, ὅχι ὅτι ἐμεῖς ἀγαπήσαμε τὸ Θεό, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἀγάπησε ἐμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν Υἱό του νὰ θυσιασθῆ γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. **11** Ἀγαπητοί, ἀφοῦ μὲ τέτοια καὶ τόσο μεγάλη ἀγάπη μᾶς ἀγάπησε ὁ Θεός, ὀφείλομε καὶ ἐμεῖς νὰ ἀγαποῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο. **12** Τὸ Θεὸ δὲν εἶδε ποτὲ κανεῖς. Ἐὰν ὅμως ἀγαποῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, ὁ Θεὸς κατοικεῖ μέσα μας, καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς ἐμᾶς εἶναι τελεία.

13 Ἀπ' αὐτὸ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι μένουμε σ' αὐτόν καὶ αὐτὸς σὲ μᾶς, ἀπὸ τὸ ὅτι ἔδωσε σὲ μᾶς ἀπὸ τὸ Πνεῦμα του. **14** Καὶ ἐμεῖς εἶδαμε καὶ βεβαιώνουμε, ὅτι ὁ Πατέρας ἀπέστειλε τὸν Υἱὸ ὡς σωτῆρα τοῦ κόσμου. **15** Ὅποιος ὁμολογεῖ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς μένει σ' αὐτόν καὶ αὐτὸς στὸ Θεό. **16** Καὶ ἐμεῖς γνωρίσαμε διὰ τῆς πείρας καὶ πιστεύσαμε, ὅτι ὁ Θεὸς ἔχει ἀγάπη πρὸς ἐμᾶς. Ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη, καὶ ὅποιος μένει στὴν ἀγάπη μένει στὸ Θεὸ καὶ ὁ Θεὸς σ' αὐτόν.

Ἀγάπη καὶ παρρησία

17 Γι' αὐτὸ ἡ ἀγάπη (τοῦ Θεοῦ) ἔχει δειχθῆ πρὸς ἐμᾶς σὲ τέλειο βαθμό, γιὰ νὰ ἔχουμε παρρησία (θάρρος) κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως, ἔάν, ὅπως εἶναι ἐκεῖνος, εἴμεθα καὶ ἐμεῖς ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ κόσμου (ἐὰν δηλαδὴ καὶ ἐμεῖς δείχνουμε ἀγάπη πρὸς τὸν κόσμον). **18** Φόβος στὴν ἀγάπη δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη διώχνει τὸ φόβο, διότι ὁ φόβος εἶναι βασανιστικὸς, καὶ ὅποιος φοβᾶται δὲν ἔχει φθάσει στὴν τελεία ἀγάπη.

Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεὸ συνεπάγεται ἀγάπη πρὸς τὸν ἀδελφό

19 Ἐμεῖς τὸν ἀγαποῦμε (τὸ Θεό), διότι αὐτὸς μᾶς ἀγάπησε πρῶτος. **20** Ἐὰν κάποιος πῆ, «Ἀγαπῶ τὸ Θεό», ἀλλὰ μισεῖ τὸν ἀδελφό του, εἶναι ψεύτης. Διότι, ὅποιος δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφό, τὸν ὁποῖο ἔχει δεῖ, πῶς δύναται νὰ ἀγαπᾷ τὸ Θεό, τὸν ὁποῖο δὲν ἔχει δεῖ;

1. Ἡ, στηρίζει τὴ μαρτυρία σ' αὐτόν (τὸ Θεό)

11 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός. Καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. 12 Ὁ ἔχων τὸν Υἱὸν ἔχει τὴν ζωὴν. Ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

13 Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῆτε ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔχετε, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. 14 Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς αὐτόν, ὅτι, ἐὰν τι αἰτώμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, ἀκούει ἡμῶν. 15 Καὶ ἐὰν οἴδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν ὁ ἂν αἰτώμεθα, οἴδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα ἃ ἠτήκαμεν παρ' αὐτοῦ.

16 Ἐὰν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσει αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἁμαρτία πρὸς θάνατον. Οὐ περὶ ἐκείνης λέγω ἵνα ἐρωτήσῃ. 17 Πᾶσα ἀδικία ἁμαρτία ἐστίν, καὶ ἔστιν ἁμαρτία οὐ πρὸς θάνατον.

18 Οἴδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐχ ἁμαρτάνει, ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ τηρεῖ ἑαυτόν, καὶ ὁ Πονηρὸς οὐχ ἄπτεται αὐτοῦ. 19 Οἴδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ Πονηρῷ κεῖται.

20 Οἴδαμεν δὲ ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει καὶ δέδωκεν ἡμῖν διάνοιαν ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν. Καὶ ἐσμεν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς καὶ ζωὴ αἰώνιος. 21 Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδώλων. Ἀμήν.

21 Ἄλλωστε αὕτη τὴν ἐντολὴν ἔχουμε ἀπ' αὐτόν, ὅποιος δηλαδὴ ἀγαπᾷ τὸ Θεό, ν' ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν του.

5 Καθένας ποὺ πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς (ὁ Μεσσίας), ἔχει γεννηθῆ ἀπ' τὸ Θεό· καὶ καθένας ποὺ ἀγαπᾷ τὸν Πατέρα, ἀγαπᾷ καὶ τὸ παιδί του. 2 Μ' αὐτὸ γνωρίζουμε, ὅτι ἀγαποῦμε τὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, ἐὰν δηλαδὴ ἀγαποῦμε τὸ Θεὸ καὶ τηροῦμε τὶς ἐντολές του. 3 Αὐτὸ βεβαίως συνεπάγεται ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ Θεό, νὰ τηροῦμε τὶς ἐντολές του.

Ἡ δύναμις ἡ νικήτρια τοῦ κόσμου εἶναι ἡ πίστις

Καὶ οἱ ἐντολές του δὲν εἶναι βαρεῖες. 4 Διότι κάθε τέκνο τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ δύναμις, ποὺ νίκησε τὸν κόσμον, ἡ πίστις μας. 5 Ποιὸς (πράγματι) νικᾷ τὸν κόσμον, παρὰ ἐκεῖνος ποὺ πιστεύει, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Τριπλὴ μαρτυρία ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ

6 Αὐτὸς εἶναι, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀποστολὴ (ὅπως προφητικῶς προβλεπόταν ἀπὸ τὴν Π. Διαθήκη) συνδέθηκε μὲ τὸ νερὸ καὶ μὲ τὸ αἷμα, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ὅχι μόνο μὲ τὸ νερό, ἀλλὰ μὲ τὸ νερὸ καὶ μὲ τὸ αἷμα (Μὲ τὸ νερὸ συνδέθηκε ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ κατὰ τὴ βάπτισί του, τὸ λόγχισμα τῆς πλευρᾶς του καὶ τὸ μυστήριον τοῦ βαπτίσματος· μὲ τὸ αἷμα κατὰ τὴ σταύρωσι, τὸ λόγχισμα τῆς πλευρᾶς καὶ τὸ μυστήριον τῆς θείας κοινωνίας. Ἔτσι τὸ νερὸ καὶ τὸ αἷμα μαρτυροῦν, ἀποδεικνύουν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὄντως ὁ προφητευμένος Χριστός, ὁ Μεσσίας). Ἐπίσης μαρτυρεῖ τὸ Πνεῦμα, τὸ δὲ Πνεῦμα εἶναι ἡ ἀλήθεια. 7 Διότι τρεῖς εἶναι οἱ μάρτυρες στὸν οὐρανόν, ὁ Πατέρας, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ αὐτοὶ οἱ τρεῖς εἶναι ἕνα, 8 γι' αὐτὸ καὶ τρεῖς εἶναι οἱ μάρτυρες στὴ γῆ, τὸ Πνεῦμα καὶ τὸ νερὸ καὶ τὸ αἷμα, καὶ οἱ τρεῖς μαρτυροῦν γιὰ τὸ ἕνα (γιὰ τὸ ὅτι δηλαδὴ ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Μεσσίας, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ σαρκωμένος). 9 Ἐὰν δεχόμεθα τὴ μαρτυρία τῶν ἀνθρώπων, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερη (καὶ πρέπει νὰ τὴ δεχόμεθα πολὺ περισσότερο). Αὕτη δὲ εἶναι ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποία ἔδωσε γιὰ τὸν Υἱόν του (ἡ μαρτυρία δηλαδὴ μὲ τὸ νερό, τὸ αἷμα καὶ τὸ Πνεῦμα). 10 Ὅποιος πιστεύει στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴ μαρτυρία ἀπ' αὐτόν (τὸ Θεό)¹. Ὅποιος δὲν πιστεύει στὸ Θεό, τὸν θεωρεῖ ψεύτη, ἀφοῦ δὲν πίστευσε στὴ μαρτυρία, ποὺ ὁ Θεὸς ἔδωσε γιὰ τὸν Υἱόν του.